

permisiunea primarului și a subprefectului, să-mi scrieți. Îmi veți trimite apoi petițiunea îndreptată ministerului pentru ca să o iscălesc. Așa mi-a spus nenea Dache.

Atît despre mine. Cît despre tati, i-aș zice să-i mai scrie lui Vasilache să-i caute un post acolo. Poate că-l va pune în Bazar sau în regiă (trafică) sau îi va găsi un post la fabrică¹. Dar scrieți-i, că el nu vă are gîndul. Are atîta de lucru, încît nu-i mai rămîne timp de a se gîndi și la d-voastră. Dacă se poate însă, pînă atunci să-și caute un loc și în Brașov sau vreo ocupațiune. Mi-e teamă că băieții n-au ce să mănînce și n-aș vrea să mai aud că sunteți lipsiți. Nici să nu-mi scrieți niciodată de asta căci îmi faceți numai supărare și gînduri rele.

Ce să vă mai scriu? Vasilache s-a purtat foarte complexant și acum față de mine. Afară de lucrurile ce v-am spus că mi-au dat (surtucul și botforii), mi-a mai dat la plecare și 20 fr. și pentru drum o sticlă de țuică de vreo 2 ocale și jumătate. Halal să-i fie! În dărnicie a dat de rușine pe toți frații și surorile lui. [...]

Vă salut pe toți, pe Ghiți, Leni, Bubi, Mariți, Ștefi, Sandi, Aurel² și pe Maica³. Maichii în special spuneti-i că-i doresc încă numai 20 de ani, ca să-mplinească suta [...].

Al d-voastră iubitor fiu,

Iancu

VI

Iași, în 13 novembre 83

Iubiți părinți,

Noua fază în care a intrat chestiunea mea cu emigrarea v-a pus într-o consternație nemaipomenită⁴. Așa îmi scrie cel puțin Ghiță⁵ și verișoara Catinca⁶. Amîndoi îmi zic să vă scriu o epistolă de mîngîiere să vă liniștesc, să vă arăt că mie nu-mi pasă de loc ș. al. Mă mir de cele ce aud; vă spun drept că mă mir. Apoi la așa ceva trebuia să vă așteptați. Omul să se aștepte totdeauna la rău, nu la bine. Și ce e mai mult, eu cred că știți care e hotărîrea mea. Știați desigur de cînd eram încă acasă că mie tot atîta mi-este, ori îmi dă emigrarea ori nu mi-o dă. Și acum tot așa sunt. Puțin îmi pasă de mi-o dă sau nu mi-o dă — eu tot aici am gîndul să rămîn. De aceea nu trebuie să vă turburați prea tare. N-aveți de ce să vă neliniștiți, căci chiar dacă nu capăt emigrarea (ceea ce însă nu este hotărît încă, cum îmi scrie Ghiți), tot același rămîn eu. Singura diferență este că în cazul cînd aș căpăta-o, aș putea să vă vizitez mai curînd. În cazul cînd n-aș căpăta-o, ne-am vedea peste timp mai îndelungat. Nu vă mai spun, căci v-am spus de multe ori, motivele, ce m-au înduplecat să iau această hotărîre fermă. Nime nu-mi poate schimba gîndul. De aci știu că nu mă poate duce nimenea dincolo fără voia mea. Deci n-am să mă tem de nimic. De ce deci să vin de la bine la rău? Aș face, cred, o nebunie.

Asta e ferma mea hotărîre. Dar cu toate acestea mi-ar părea foarte bine, dacă s-ar putea face să capăt emigrarea; aș avea avantajul de a putea să vizitez orișîcînd locul în care m-am născut. Deci stăruieți cît se mai poate — dacă nu se poate, nu vă mai bateți tîlpile și gura pe la cei mari.

Mi-a scris Ghiți că peste vreo 10 zile o să-mi trimeată nenea Dache o epistolă, în care îmi va arăta poziția mea. Aceasta o aștept, ca să mă știu odată deslușit, să mă știu cum stau. Dealtmîntrelea să nu credeți că eu sunt cituși de puțin turburat. Sunt așa de liniștit, ca și cînd nu mi s-ar fi întîmplat nimic, ca și cînd n-aș fi auzit nimic de nereușita momentană a cererii mele. Vă spun, că mă așteptam la așa ceva. [...]

Atîta vream să vă scriu. Vă voi mai scrie, după ce voi primi epistola de la nenea Dache. Eu dealtmîntrelea sunt sănătos și vesel.

Al d-voastră iubitor fiu,

Iancu [...]

VII

Miercuri în 25 ianuarie 1884, Iași

Iubiți părinți,

Vă trimet astăzi o știre înveselitoare, pentru care vă și scriu epistola aceasta.

Sunt cîteva zile de cînd Rectoratul Universității de-aci au primit o adresă din partea Ministerului de Externe din Viena, prin care îl întreabă dacă în adevăr eu sunt bursier al statului

¹ Fabrica de hîrtie de la Letea, în imediata apropiere a Bacăului.

² Frații lui Ioan Bogdan.

³ Bunica, Maria Bogdan.

⁴ Îi fusese respinsă cererea de emigrare.

⁵ Vezi nota 4, p. 194.

⁶ Ecaterina Munteanu, vară primară.